

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Katzirz Béla ügyvéd (7624 Pécs, Alkotmány utca 23.) által képviselt **Häusler Zsolt** (címe) felperesnek - a dr. Magyar Katalin ügyvéd (7623 Pécs, Garai utca 27.) által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen jogalap nélküli gazdagodás megfizetése és egyéb iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2007. június 19. napján kelt 10.P.20.939/2006/57. sorszámú ítélete ellen az alperes által 62. sorszám alatt előterjesztett és 65. sorszámon indokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 240.000 (kettőszáznegyvenezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperest az általa korábban elkövetett bűncselekmények miatt 2004. november 11-én jogerősen 4 év fogházbüntetésre ítélték. A felperes nem kívánta önként megkezdeni a szabadságvesztés büntetését, ezért 2004. december elején az alperes fiát, xy-t kereste fel X-n, aki 2004. december 6-át követően a X, X utca 20. szám alatti ingatlanába a felperest befogadta. Ebben az időszakban az alperes kizárólagos tulajdonát képezte a x-i 00.. helyrajzi szám alatt felvett X, X utca 2. szám alatti ingatlan, amelyen természetben egy gazdasági épület állt, amelyet korábban állattartásra használtak. A felperes az ingatlanon található felépítményt

2005. márciusától kezdődő átépítési munkákkal átalakította, felújította és lakhatóvá tette, azon egy 102,34 négyzetméter területű lakóházat alakított ki. A felújítási és hozzáépítési munkákhoz felhasznált anyagok nagy részét a felperes az alperes fia, xy nevére vásárolta.

Az átalakítási munkák túlnyomó része 2006. év elejére elkészült, ekkor a felperes az ingatlanba beköltözött. Az építési engedélyezési eljárás az átalakítás kapcsán csak 2006. év elején indult és 2006. október 10-én kapott építési engedélyt az átalakításra az alperes.

2005. évben az alperes fiának élettársa, xy nevére hitelből személygépkocsit vásároltak, amely személygépkocsit a felperes használta. A gépkocsival a felperes 2006. március 8-án balesetet szenvedett, majd a baleset helyszínét elhagyta. Ezt követően a felperes X-re többet nem tért vissza, majd 2006. augusztusában kezdte meg a jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetésének kitöltését. 2006. március 8-át követően az alperes fia és családja a felújított és átalakított ingatlanba beköltözött és azóta is ott élnek.

2006. novemberében az alperes az ingatlant értékesítette a fiának, xy-nek és annak élettársának, xy-nek $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ tulajdoni arányban.

A 2006. március 8-ig az ingatlanon elvégzett felújítási és átalakítási munkák anyag- és munkadíja összesen bruttó 8.398.354 forint, a perbeli ingatlan átalakításokat megelőző forgalmi értéke 1.500.000 forint volt, az átalakítást követően a forgalmi érték 5.500.000 forintra emelkedett.

A felperes keresetében jogalap nélküli gazdagodás címén kérte az alperes kötelezését 8.500.000 forint megfizetésére, valamint perköltségben való marasztalására. Az alperes a kereset elutasítását kérte, állítva, hogy az építkezés teljes költségét fia, xy és annak élettársa biztosították.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 4.000.000 forintot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A perben kihallgatott tanúk vallomásának mérlegelésével megállapította, hogy a perbeli ingatlan átalakítási és hozzáépítési munkáinak anyag- és munkadíj költségét a felperes fedezte. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján úgy ítélte meg ugyanakkor, hogy az alperes azt a tényállítást, miszerint fia és annak élettársa finanszírozták az átalakítás költségeit, nem tudta bizonyítani, a felperes fia és annak élettársa az építkezés időszakában ehhez megfelelő anyagi eszközökkel a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ugyanis nem rendelkeztek.

A perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény alapján határozta meg azt, hogy a tényleges műszaki bekerülési költséghez képest a beruházás az ingatlan forgalmi értékét a műszaki érték 50 %-ával emelte, és az irányadó bírói gyakorlat alapján -amely szerint a tényleges gazdagodás az ingatlan forgalmi értékében bekövetkezett emelkedés értékében határozható meg - állapította meg a jogalap

nélküli gazdagodás címén az alperes fizetési kötelezettségének összegszerűségét, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása, valamint a felperes perköltségben való marasztalása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat tévesen mérlegelte, a felperes jövedelmi, vagyoni viszonyaival kapcsolatban figyelmen kívül hagyta, hogy a felperest X-en élő kiskorú gyermeke tartása fejében az építkezés időszaka alatt is gyermektartásdíj fizetési kötelezettség, illetőleg X országban élő volt házastársa felé is tartási kötelezettség terhelte. A felperes által xy-nal 2005-ben közösen nyitott bankszámlát csak a felperes használta, azon 2005. március 31-ét követően pénzmozgás nem történt, ugyanakkor az építési tevékenység az ingatlanon csak 2005. nyarán kezdődött és 2006. január vége felé szakadt félbe. Utalt arra is, hogy a felperes az építkezés ideje alatt az ország területén több bűncselekményt is elkövetett, nem tartózkodott állandó jelleggel az építés helyszínén. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tisztázta kellőképpen xy jövedelmi viszonyait, és vitatta a perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény alapján megállapított 1.500.000 forintos felújítás előtti ingatlanforgalmi értéket. E körben új, az elsőfokú ítélet meghozatalát követően birtokába jutott bizonyítékként hivatkozott az APEH Dél-dunántúli Igazgatósága Illeték-kiszabási Főosztályának határozatára, amely az ingatlan felújítás nélküli forgalmi értékét 3.500.000 forintban állapította meg.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az alperes másodfokú perköltségben marasztalására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a perben rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével állapította meg. A közvetlenség elvének megfelelően amennyiben a másodfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése körében az elsőfokú bíróság eljárásában súlyos hibát nem észlel, a bizonyítékok mérlegelését helyesnek elfogadva irányadónak tartja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást is.

A perbeli esetben a másodfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése körében súlyos, a másodfokú bíróság által korrigálásra szoruló hibát nem észlelt, így ítélezése alapjául elfogadta az elsőfokú bíróság mérlegeléssel megállapított tényállását.

A másodfokú bíróság - az elsőfokú bírósághoz hasonlóan - a perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény megállapításait sem tartotta aggályosnak. A szakértő szakvéleményét összehasonlító adatokkal, a helyszín felmérésével és leírásával, valamint az értéknövelő és értékcsökkentő körülmények figyelembe vételével részletesen alátámasztotta, ezért annak helyességét a másodfokú bíróság álláspontja szerint a másodfokú eljárásban az alperes által hivatkozott APEH határozatban foglaltak sem teszik aggályossá.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) és Pp. 254.§-ának (3) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel hagyta helyben.

Az alaptalanul fellebbező alperes perköltséget nem igényelhet és a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles a felperes részére a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§-ának (2), (5) és (6) bekezdése alapján állapította meg. Ugyancsak az alaptalan fellebbezés folytán köteles az alperes az illeték-feljegyzési jogára tekintettel le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viselésére az Itv. 64.§-a folytán irányadó 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján.

P é c s , 2007. november 14.

Dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró